

Dolenjske Novice.

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo l gld., za pol leta 50 kr. — Naročnino sprejema J. Krajec v Novem Mestu, dopise pa uredništvo.

Kdor želi kako oznanilo v „Dolenjske Novice“ natisniti dati, plača za dvostopno petit-vrsto 8 kr. za enkrat, dvakrat 12 kr., trikrat 15 kr.

Odlomek iz govora vodje g. R. Dolénc, katerega je govoril pri shodu „dolenj. katol. polit. društva pri Treh Farah.“

Govor, katerega odlomek danes častitim čitateljem podajamo, zasluži pač po svoji vsebini, da bi ga celega tiskali tudi v našem listu. Ker bi pa vendar preveč prostora potreboval, posnamemo iz „Slovenca, kateri je v štev. 206, 207 in 208 ves govor prijavil, le tisti del, kateri ni le za Belokranjsko, ampak za vse vitorodne kraje kranjske, sploh slovenske, in reči se sme, cele Avstrije velikega, da celó velikanskega gospodarskega pomena, ako v njem razvita misel istinito do izvedbe pride.

Gospod vodja R. Dolénc govoril je med drugim tako le:

Kakor je iz vsega do zdaj navedenega razvidno, je prizadevanje države, kakor tudi dežele še precejšno, ter meri na to, da bi se naše po trtni uši in peronosperi uničeno vinarstvo s pomočjo saditve ameriških trt zopet oživel.

Posebno se ne sme prezirati tudi to, da se delé vsako leto državne oziroma deželne denarne nagrade vsem tistim vinogradnikom, kateri se novih zasaditev lotijo, in da so novi z ameriški trtami zasajeni vinogradi skozi celih 12 let davka prosti.

Vendar pa hočem in moram popolnoma odkritosrčno priznati, da se mi vidi od države, od naše visoke vlade, za zopetno oživitev našega vinarstva še vse premalo storjenega, dosti preveč pa opuščeneega.

Opuščeno vidim namreč še najpoglavitejše sredstvo, s katerim je mogoče uničenemu vinarstvu najhitreje zopet na noge pomagati, opuščeno najdem še pri nas sredstvo, katerega se na Ogorskem vlada že več let z najboljšim uspehom poslužuje.

In to sredstvo obstoji v tem, da vlada že cepljene in vkoreničene ameriške trte iz svojih velikanskih državnih trtnic vinogradnikom oddaje, ko pa se pri nas le necepljeni ameriški ključi, ali v najboljšem slučaju necepljene ukoreničene ameriške trte oddajajo. Pa še te je težava dobiti, in dobi se jih le za previsoko ceno, tako da je

skoro vidno, kakor da bi se hotelo s trtami še dobro kupčijo delati.

Toraj že cepljene in vkoreničene ameriške trte naj bi se iz državnih trtnic oddajale in te, ako že ne zastonj, pa vsaj po nizki ceni, katera bi vsak dobiček izključila.

Očitanje ali predbacivanje, da bi to vlado preveč stalo, je po mojem mnenju čisto neopravičeno, kajti kar more vlada na Ogorskem v prid nesrečnih svojih denarni in krvni davek plačujočih vinogradnikov storiti, more in mora gotovo tudi naša storiti.

Ako je mogoče, da imamo državne gozdarske sejalnice, v katerih se vsako leto na milijone gozdnarskih rastlin pridobava, ter po jako nizki ceni oddaje, ali pa še celo brezplačno, to je, na državne stroške po Krasu zasaja, zakaj neki bi ne bilo ravno tako mogoče velikih državnih trtnic ustanoviti, iz katerih bi se že cepljene ameriške trte, ako ne že prav brezplačno, pa vsaj po jako nizki ceni oddajale.

Ali je mar vinarstvo v državi manjšega pomena nego je gozdarstvo? Ali plačuje znabiti posestnik vinograda manjši davek od jednake parcele vinograda, kakor posestnik hoste? Dalje, ako je mogoče, da se v Bosni in Hercegovini, toraj v deželah, kateri sta po Avstriji le zasedeni, in o katerih se dandanes še čisto nič gotovega ne vé, ali bosta kedaj istinito avstrijski posesti ali ne, ako je mogoče, pravim, v teh dveh deželah cele takozvane kulturne štacije na državne stroške ustanavljati ter vzdržavati, zakaj bi ne bilo mogoče, da bi se po naših starodavnih, presvitlemu cesarju najzvestejših, najudanejših vinorodnih deželah na državne stroške take trtnice ne ustanovile, kakoršne imamo v misli?

V državnih kulturnih štacijah v Bosni in Hercegovini izgojujejo sadno drevje, trte, pride-ljujejo se razna semena, katera se večinoma brezplačno med kmetiško ljudstvo razdelé. Razdeljujejo še celo orodje, stroje, živino.

Zakaj bi se tako pri nas s trtami ne godilo?

In konečno, ako je mogoče, da se v naši slavni Avstriji za vojaštvo na leto celih 130 milijonov goldinarjev potroši, zakaj bi ne bilo mogoče

za kmetijstvo v zvezi z gozdarstvom in rudarstvom več kakor le 12 milijonov na leto potrošiti?

Tukaj je pač na mestu, da naši častiti deželni in posebno državni poslanci svojo dolžnost do volilcev do dobrega spoznajo ter neprenehoma na to silijo, da država za povzdigo našega kmetijstva, osobito pa za naše uničeno vinarstvo več, veliko več stori, kakor je pa do zdaj storila.

Samo za našo deželo potrebujemo odločno tri velike državne trtnice, jedno za Vipavo, drugo za Belokranjsko, tretjo pa za ostalo Dolenjsko.

In v tem smislu usodil si bodem na koncu svojega govora resolucijo staviti.

Gospodarske stvari.

O izdelovanji sladkorja iz pese, z ozirom na Kranjsko, leta 1865.

(Konec.)

Na Avstrijskem je še veliko dežel, koder bi pesa za sladkor dobro obrodila, in dal bi se iz domačega pridelka sladkor narediti, za ktereга se zdaj veliko denarja pošilja v tuje dežele.

Da ima to obrtnijstvo veliko prihodnost pred seboj, kaže nam vsakdanja skušnja, ker čedalje več sladkorja potrebujemo. Po statističnih zapisnikih se šteje na Angleškem na enega človeka v enem letu 25 funtov sladkorja, na Francoskem $5\frac{1}{2}$ funtov, na Avstrijskem 2 funta, na Ruskem 1 funt; za Turčijo do zdaj še nič prav ne vemo. Iz tega se vidi, da se tam največ sladkorja povžije, kjer je najcenejši. Vidi se pa iz tega tudi to, koliko zaslužka še čaka avstrijskih fabrik, ko se bode sčasoma povzdignilo to obrtnijstvo.

Koliko planjav je še na Ogrskem, v Slavoniji, na Hrvaškem i. t. d., kjer ni zemlja obdelovana, ali pa le slabo? Veliko bi se ondi moglo v močni, rodovitni zemlji pese za sladkor ali cikorijo pridelati, kar se do zdaj ni še zgodilo. Pa tudi v naših majhnih deželah slovenskih, na Kranjskem, Štajerskem i. t. d. bi se dalo ustanoviti to obrtnijstvo, če prav ne v veliki meri, pa vendar le z dobičkom, da bi le denarni možje z napravo fabrik zemljiškim posestnikom roko podali.

Kar se tiče zemlje, moram mimogredé opomniti, da zemlja na ljubljanskem močvirju zdaj ni, kakor nekteri mislijo, sladkorni pesi primerna; res, da zelo debela in velika zraste, ali preveč vode in pa premalo sladkorja ima v sebi.

Utegnilo bi se reči, da bolj koristno je žito sejati kakor peso. Res je to, dokler ni bilo fabrik. Ali sicer pa je tudi to resnica, da na enem oralu (johu) dobro obdelane zemlje se pridelala po primeri 300 centov bele šlezke sladkorne pese, ktera je po najnižji ceni čez 100 gld. vredna. Razun tega

se pri izdelovanji sladkorja iz pese dobivajo ostanki, s katerimi se more prav dobro rediti živina. Kako pa je z žitno ceno v tistih naših krajih, kamor nam navozijo banaškega in družega žita in celó žita iz Odese?

Ker je pri izdelovanji sladkorja nizka cena pri kurjavi poglavitna reč, in ker pri nas razen drv še premoga (kamenega oglja) in šote (Torf), hvala Bogu, dovolj imamo, bi bilo to obrtnijstvo, namreč sladkor in cikorija iz pese, gotovo vspešno.

Najbolja pesa za sladkor je šlezka bela pesa (sladkorna pesa, beta cicla), ktero zdaj sploh na Avstrijskem in na Nemškem v ta namen sejejo.

Če se dobra pesa kemično razkroji, kaže v 100 delih: vode 80 do 82 odstotkov, kristalnega sladkorja 12 do 10, lakneca 4, beljaka 1,5, rastlinske masti, rastlinskega barvila, kalija, natrona, apna i. t. d. 2,5 odstotkov.

Kdor hoče dobro opraviti, mora skušati, da na malem prostoru veliko in najbolje sladkorne pese pridelata; zatorej mora zemljo, na kateri hoče peso za sladkor pridelovati, dobro poznati, ker iz slabe pese nobena fabrika ne more z dobičkom delati sladkorja, kakor se iz slabe železne rude ne dá narediti dobro jek'o.

Pred dvema letoma sem seme več plemen sladkorne pese na vrtu tukajšnje c. kr. kmetijske družbe sejati dal, in sem takega semena tudi na kmete za poskušnjo poslal. Gospod dr. Pohl, učenik kemije na Dunaji, je razkrojil (analiziral) nekoliko tega pridelka. Tudi jaz sem se tega dela poprijel, da bi zvedel, koliko odstotkov sladkorja ima na Kranjskem pridelana pesa v sebi.

Skušnja je učila, da po preiskavi dr. Pohlovi ima šlezka sladkorna pesa, ki je na nanesnini (Geröllboden) tukajšnjega vrta c. kr. kmetijske družbe izrastla, 7 in $\frac{66}{100}$ odstotkov sladkorja; ogrska sladkorna pesa pa 7 in $\frac{24}{100}$ odstotkov. Po moji preiskavi pa ima šlezka sladkorna pesa, ki je na nanesnini izrastla, 7 in $\frac{9}{10}$ odstotkov sladkorja, ogrska pa 7 in $\frac{1}{10}$ odstotkov sladkorja. Šlezka sladkorna pesa, ki je na peščeni ilovici na Dolenjskem izrastla, ima 9 $\frac{1}{10}$ odstotkov sladkorja, ogrska sladkorna pesa v isti zemlji pa 8 in $\frac{6}{10}$. Ker je predlansko leto bilo vreme na Kranjskem pesi zelo neugodno, je gotovo, da bode druga leta pri boljem vremenu sladkorna pesa na isti zemlji več sladkorja imela, kakor lansko leto.

Prav bi bilo, da bi se tudi letos na več krajih na Kranjskem za poskušnjo sadila sladkorna pesa; posebno pa je želeto, da bi jo na Hrvaškem in v Slavoniji poskusili, ker ti deželi imata veliko dobre, pa malo obdelane zemlje.

Ljubljana, 10. novembra 1865.

Edvard Pour.

Kaj je novega po avstrijskem cesarstvu?

Te dni se je dokončalo zborovanje delegacij, ki sta več tednov zborovali v Budim-Pešti. Pri tem se posvetujejo odposlanci obeh državnih zbornic, avstrijske in ogerske, o skupnih zadevah, n. pr. o vojaških potrebščinah, o Bosni in Hercegovini itd. Letos se je to zborovanje prav mirno in gladko zvršilo. Minister za vnanje stvari Kalnoky je poročal, da Avstrija z vsemi drugimi vladami živi v najlepšem miru, le z Rumunijo so razmere nekoliko napete. Ako pomislimo, kako Mažari ogerske Rumune zatirajo, ni čuda, da v Rumuniji ne gledajo prijazno na mažarsko vladno. Delegacija je izrekla Kalnoky-ju zaupnico ter odobrila proračun za vojaštvo, za katero se bo zopet par milijonov več potrosilo.

Mažarska gosposka zbornica je zavrgla vladni predlog o svobodnem bogoslužju in o enakopravnosti židov. Po teh predlogih bi židje in framasoni vso oblast dobili. Kristijani bi smeli postajati židje. Ko bi se to uresničilo, zankalo bi se s tem vse krščanstvo. Židje imajo že sedaj vse pravice, a še niso zadovoljni. Hrepené še po tem, da bi ložje zatirali krščanstvo, da bi židovstvo podjarmilo vse. V to se jim pač nikdo ne sme ukloniti, kdor ima le količkaj krščanskega duha še v sebi. Čeprav je ministerstvo že večkrat s takimi in enakimi predlogi propadlo, vendar še ne odstopi. Ubog narod mažarski!

Na **Češkem** je vse sprto, ne le Nemci in Čehi med seboj, temveč oboji imajo zopet dve stranki. Nemci so razcepljeni v liberalne in nacionalne, Čehi pa v Mlado- in Staročehe. Tak občen razpor gotovo ne more koristiti deželi.

Kaj je novega po širokem svetu?

Ruski car je nevarno bolan. Pravijo, da ima neozdravljivo bolezen, katera ga je v kratkem času zelo shujšala. Najboljše zdravnike kličejo, da bi mu pomagali, a kakor se čuje, niti dobro ne vedo, za katero boleznijo boleha. Car je jako miroljuben in blag vladar, zato bi ga bilo res škoda. Njegova smrt bi utegnila marsikake zmešnjave narediti v svetovni politiki.

Nemški cesar je govoril zoper Poljake samo zato, da ni zaostal za Bismarkom in da je s tem ystregel vladohlepnim Nemcem. S tem je ponosni cesar očitno priznal, da je zelo odvisen od Bismarka, čeprav ga je že davno odslovlil iz službe. Poljaki pa vladarja gotovo ne bodo bolj ljubili, ako jim žuga z novim nasilstvom in zatiranjem, ko vendar niso nič zagrešili.

V **Švici** se ljudstvo politično jako giblje. Neka stranka bi zopet rada vpeljala kulturni boj s tem, da ovrže neko postavo, ki je že osem

let v veljavi. Upati pa smemo, da se to ne zgodi, ker katoliški in luteranski konservativci složno postopajo.

Piše se nam:

Iz Novega mesta. — Zadnje nedeljo 7. oktobra, napravila je novomeška čitalnica dve gledališki predstavi. Igrali so igrici: „Stara mesto mlade“ in pa „Sam ne ve, kaj hoče“.

Igri na sebi nimata posebne veljave, zlasti še zadnja ne; ali igralo se je sploh prav dobro. Nekatere osebe so se istinito odlikovale. Vsa čast g. režiserju!

Občinstvo, posebno še izmed uradništva je pokazalo, da vé ceniti dobri namen, koji je imela predstava — deloma podporo dijaške kuhinje — zbralo se je v prav obilnem številu. Istina pa je, da smo nekatere pogrešali, od kojih bi bili pred vsem pričakovali, da pridejo. Nekoliko je bilo gotovo vzrok tudi lepo, gorko vreme.

Iz novomeške okolice. — Leto se nam bliža h koncu. Kakovo je bilo? Sploh moramo biti Bogu jako hvaležni, kajti letina ni bila slaba. Ozimina nam je dobro obrodila, sena in otave je bilo dosti; tudi pomladanski sadeži so nam poplačali trud. Zal le, da pridelki nimajo prave cene. Nimajo prave cene, pravim, zlasti ako jih primerim z davki, katere moramo plačevati. Ako bi nam davkarija odmerila toliko manj davkov, kolikor ceneji so pridelki kakor pred leti, bi še bilo — dasi ne lahko, ker tudi posli stanejo sedaj več, nego je bilo pred kratkim časom. Amerika nam jih je požrla, in pa v mesta ali na tuje hiti vse — le kmetu ne marajo delati. Vse bi bilo rado gosposko. Ko pa omaga, ali se postara, potlej pa vé, kje se je zlegel; in če ne bi vedel sam, pa poišče gosposka. Ti domača vas, soseska, pa redi človeka in njegove otroke, akoravno niso storili nič v tvoj dobiček, marveč vse svoje moči izrabili na tujem, ves svoj zaslužek potratili na tujem! Res ne vem, zakaj bi ravno rojstvo imelo toliko pravico? Mali črviček, ko dojde na svet, vsaj ni taka zverina; zakaj ne bi več veljal kraj, kjer je delal krepak mož, ali trudila se trdna žena? V tej reči mora biti postava drugačna, sicer bodo prišle kmetске občine na beraško palico. Kaj bode pa počela država s samimi berači, tega ne vem jaz, in z menoj menda tudi ne drugi.

Pa kamo sem zašel? — treba še kaj povedati o letinji. Suša nam je meseca avgusta in septembra dosti škodovala. Korenje in repa ni, kakor bi bilo želeti. Trta, kjer je ni končala trtna uš ali strupena rosa, je rodila letos izvrsten sadež; toda malo ga je. Vino bode prav dobro, mnogo bolje, nego prejšnje leto, toda dobilo se ga je skoraj pol manj nego vlani. Cena bi bila visoka, ako bi nam ne škodilo tuje vino, cesar se nam je bati po pravici. Sadja je k večjemu srednje, češpelj, sliv, sploh malo, ker je vlani bilo tega božjega daru jako veliko.

Sploh pa bodi hvala Večnemu, da nas je vsaj toliko blagoslovlil. Lakote ne bode, ali za denar nam bode dokaj trda.

Iz Št. Jerneja. [Revščina bije.] Vinogradi so vničeni, za sadje malo dobimo, ali eno upanje se nam odpira; mnogo kmetov je začelo nove vinograde saditi in še več se jih na to pripravlja.

Ako poprašamo, od kod je ta pogajnič prišel, moramo odgovoriti, da smo dolžni to reč pojasniti. Sreča je za vsaki okraj, kjer kdo z dobrim zgledom

napreduje, in to je predsednik naše kmetiške podružnice, gospod Aleksander Wutscher iz Brezovice, izšolan v Klosterneuburgu. Galico je prvi on vpeljal, in svoje vničene vinograde z ameriškimi trtami zasadil ter jih z najboljšimi domačimi trtami požlahtnil. — Veselje me je obšlo, ko sem v jeseni pred trgatvijo v vinograd pogledal; krasno je bilo grozdje, kar po en škaaf ga je bilo na eni trti, in pridelal ga je že do 30 vedrov; — to je koristen in lep zgled. Naše mlade fante jemlje na delo, kjer se umno gospodarstvo pri vinogradih, sadjereji in gozdarstvu učijo in tako tudi nekaj denarja služijo. To je pot, po kateri se bo umno gospodarstvo razširjalo.

Srčna zahvala temu gospodu Žal, mi je, da sem mogel že v časnikih čitati, da se postopanju našega predsednika ugovarja radi tega, ker je bil v nemški šoli. On pa ni nikakor nasprotnik niti našemu niti svojemu maternemu jeziku, ker le pravi: „Naš poklic ni politiko vganjati, ampak umno, varčno, trezno delati, tiste dežele posnemati, katere nam napredujejo, potem pa ljubega Boga nad nami gospodariti pustiti, in zopet bo prišel nebeški blagoslov, da bode revnim dolenjskim kmetom boljše solnce sijalo ko zdaj.

Več udov kmet. podružnice.

Domače vesti.

(Premeščenje.) G. Fr. Kadunc, dolgoletni administrator na Dragi pri Kočevju, je dobil faro Krašinj na Gorenjskem. Vrli gospod se je vsa leta, odkar je služboval v Dragi, odločno upiral ponemčevanju ondotnih slovenskih otrok. Zaradi tega je moral mnogo pretrpeti, a ni se uklonil. Žal, da se bo poslovil; Bog daj, da bi mu sledil kak jednako vnet in stanoviten narodnjak!

(Papež) so nedavno izdali lepo okrožnico, s katero zopet priporočajo vernikom molitev sv. rožnega venca, da se zboljšajo hudi in nevarni časi.

(† Umrli) je 10. t. m. v Kandiji poleg Novoga mesta po petletni mučni bolezni gospa Josipina Petrič, soproga pred poldrugim mesecem umrlega davčnega uradnika Fran Petrič-a v 75. letu svoje dobe. Blaga ranjka je trpela voljno in udana v božjo previdnost ter zapustila devet odrašenih otrok, katerim je bila dobra in skrbna mati. Naj v miru počiva!

(Javna preskušnja) učencev deželne kmetijske šole na Grmu boče v torek dne 30. t. m. od 9. ure dopoludne naprej. Vsakemu, kdor se zanima za kmetijski napredek, je s tem dana prilika, da se prepriča o učnih uspehih tega našega zavoda.

(Slavnost v Krškem.) Nedeljo 7. oktobra vršila se je v Krškem mestecu kaj imenitna slavnost. Odkrila se je spominska plošča slavnemu zgodovinarju Janezu Vajkharžu Valvazorju, kateri je svoje poslednje leto v Krškem preživel, in najbrže tudi tam pred 201 letom umrl. — Tudi se je odkril spomenik velikemu dobrotniku krškega mesta in okolice, Martinu Hočevarju. Na lepem, z nasadi okrašenem prostoru pred cerkvijo in pred šolo postavljen je precejšen spominski kamen z bronasto doprsno podobo slavljence, kateri je pred osmimi leti umrl. — Slavila se je slednjič tudi lepa slavnost ustanovitve fare. (Poprej je namreč spadalo Krško mesto v Leskovsko faro; blaga gospa Hočevar pa je ustanovila novo faro krško.) — Z zastavami in slavoloki okrašeno mesto bilo je v soboto razsvetljeno; bakljada se je po mestu sprehajala, pred hišo gospe Hočevarjeve se je pelo. V nedeljo zjutraj mirozov. Ob desetih slo-

vesna sv. maša, pri kateri je pridigoval gospod dekan dr. Sterbenc. Po sveti maši vršilo se je slovesno odkritje spomenikov pred cerkvijo. Bilo je dokaj odlične gospode od blizu in daleč zbrane, prebivalstva in ljudstva iz okolice pa ogromno število. — Na odličnem mestu bil je pripravljen prostor za blago gospo in sorodnike ter odposlane zastopnike društev, katerim je bil rajni g. Hočevar član. Navzoče je pozdravil gosp. župan, slavnostni govor je imel gosp. ravnatelj meščanske šole — Po odkritju so omenjeni gg. zastopniki društev položili krasne vence na podnožje spomenika. Na to zbrala se je gospoda k slavnostnemu obedu. Prva napitnica veljala je presvitlemu cesarju, druga blagi dobrotnici gospej Hočevarjevi, dalje drugim zaslužnim gospodom in društvom. Tombole se je udeležilo kaj mnogo gospode in občinstva, sijajen ples pa je zaključil svečanost, ki je bila res velikanska po svojem povodu in po izvršitvi, k čemur so znatno pripomogli krška meščanska garda, ter ognjegasci Krški in Leskovski.

(O dolenjski železnici) se sploh toži, da je za tovarno blago veliko predraga. Istina je, da radi tako visocih tarifov novomeščani ne bomo mogli kuriti s trboveljskim premogom. Vagon, 100 meterskih centov — premoga velja v Trbovljah 58 gld. Vožnja do Ljubljane baje 17 gold., od todi v Novo mesto pa 35 gld. — pet in trideset goldinarjev. Od kolodvora v mesto plačaš po 10 kr. od meterskega centa, torej od vagona 10 gld. Vagon premoga v Mesto postavljen bi stal skupaj: 120 gld. Kje se bode našel človek, ki bi si upal napraviti tu zalogo ter premog prodajati? Ni mogoče, na drobno bi bil mnogo predrag. Sploh trdijo, da so se male reči prej po naših voznikih dobivale ceneje nego sedaj po železni cesti. Tu naj vendar slavná uprava kaj sklene, da nam cene zniža.

(Prašičja razstava v Novem mestu) Opozarjamo še enkrat vse gospodarje, da bode razstava na dan Lukeževega semnja, tedaj v torek dne 23. t. m., ne pa v ponedeljek dne 22. t. m. kakor je bilo v naznanilih c. kr. kmetijske družbe po pomoti natisneno. — Da se je izbral sejmski dan za to razstavo, je toliko bolj opravičeno, ker mora biti razstava združena s prašičjim trgom. Tako upamo doseči pri tukaj obstoječih razmerah saj primeren vspeh. Sejmovi se tudi sicer sploh priporočajo za prireditvev takih in enakih razstav, že z ozirom na to, da se ob takih dnevih shajajo kmetovalci iz dežele, katerim ima razstava pred vsem koristiti in katerim je tudi v prvi vrsti namenjena. Ob séjmovih si labko ogledajo gospodarji tako razstavo brez posebnih stroškov, kar je v tem slučaju vpoštevati. Prašičje razstave pa kaže že celo prirejati ob sejmovih, da se privabi s tem večje število kupcev za razstavljenе živali. Kajti razstavljeni pitani prašiči so navadno godni za mesarja. In na to smo se morali v tem slučaju tudi ozirati. Kar smo imeli pa posebno v čislih, je pa to le. V Novem mestu, kot središču Dolenjske, je treba trgovino s prašiči osredotočiti, posebno odkar imamo železnico. Treba je tedaj, da se naši prašičji sejmi povečajo, in da se saj enkrat v letu ustanovi velik prašičji sejm, na katerem bo mogoče dobiti na prodaj poleg plemenih prašičev tudi pitane prašiče, tako se bode splačalo tudi vnanjim kupcem po nje semkaj v Novo mesto prihajati. V dosego tega namena smatral se je za razstavo kot najprikladnejši dan — dan Lukeževega semnja, ker je to eden največjih na Dolenjskem in ker je mogoče na tem semnju tudi že pitane prašiče dobiti. Kdor ima tedaj pravi

namen razstave v čislih in kdor si ogleda še paznim očesom jesenske sejmave v naši kranjski pratiki, uveril se bode do dobrega, da ni bilo dobiti ugodnejšega dneva za to razstavo, na kateri se imajo razstaviti in prodajati poleg plemenih prašičev tudi pitanci. — Za nekatere novmeške obrtnike je ta dan seveda v toliko neugoden, ker se ne morejo zlehka muditi pri razstavi. Komur je pa na stvari in na vspehu razstave v resnici ležeče, mora priznati, da je dan razstave ugodno izbran. Toliko v prijazno pojasnilo!

(Ogled živine na železniških postajah.) Prežvekovalci in prašiči se smejo na železniških postajah samo takrat nalagati in odlagati, ako so bili od pristojnega c. kr. okrajnega živinozdravnika pregledani in nesumljivi spoznani. Da se pa ogled brez zamude vrši, morajo pošiljatelji skrbeti za to, da se prihod njih živine v vlagalni ali končni postaji ogledniku pravočasno naznani. Izjemoma se smejo tudi na postajah dolenske železnice, razun v Ljubljani, Kočevji in Rudolfovem, posamezne živali, toda ne več kot šest glav goveje živine in deset glav drobnice na jeden dan brez poprejšnjega ogleda tedaj naložiti ali odložiti, kadar je živina določena za kakšno kranjsko železniško postajo. Ogledne pristojbine, in sicer za govejo živino od glave po 10 kr., za drobnico od glave po 3 kr., ter ako treba tudi potne pristojbine in obstoječe postajne dovozne odredbine mora plačati stranka živinozdravniku. Prevozi goveje živine in prašičev, kateri se uvažajo iz drugih dežel in iz inozemstva na Kranjsko, se brez poprejšnjega ogleda ne smejo odložiti. Živina, katera pride na železniške postaje za nalaganje ali odlaganje, mora imeti seboj živinske potne liste.

(Grozen zločin.) Iz Koprivnika na Kočevskem se nam poroča: 23. sept. t. l. okolu 1. in 2. ure po polnoči, ko je vse mirno počivalo, vstal je nenadoma tukajšnji domačin Janez Stonič (št. 50.) iz postelje, pograbil sekuro in začel z njo pobijati svojo ženo in otroke, katerih ima deset. Pet otrok in ženo je smrtno ranil, ker vse je bil le po glavah. Otroci so stari od 1—13 let. Ko bi ne pritekli hitro drugi ljudje na pomoč, gotovo bi vse pomoril. Oče sam se je potem obesil; a pravočasno še so ga našli ljudje, ki so vrv, na kateri je visel, prerezali in mu življenje oteli. Hudodelca je potem takoj načelnik ondotne postaje g. Jožef Šterk prijel in dal odvesti v Kočevje. Sedaj je zaprt v Novem Mestu. Ta nesreča je tem večja, ker je družina jako ubožna. Hudodelec je storil zločin, kakor pravijo, iz obupnosti, ker se mu je slabo godilo.

(„Katoliško politično društvo“) za kamniški okraj se bo ustanovilo v Kamniku 28. t. m. Društvena pravila je vlada že potrdila. Nedavno se je ustanovilo jednako društvo v Vipavi za vipavski okraj. Jednaki društvi delujeta na Dolenjskem in na Gorenjskem v radovljiškem okraju. V kratkem se ustanovi menda tudi za loški okraj. Vsa ta društva imajo smoter, da ljudstvo slovensko poučujejo v vseh stvareh, katere treba vedeti v sedanjih časih. Bog daj vsem tem in novim društvom obilo blagoslova in mnogo udov!

(Socijalisti na Kranjskem) ne mirujejo. 7. t. m. so priredili shod v nemški kazini v Ljubljani. Na shod pa je prišlo toliko katoliških delavcev, da so le-ti v načelništvu shodu le svoje može izvolili. To je socijaliste silno razkačilo. Naredili so strašen hrup, zato je vladni zastopnik shod takoj zaključil. — Tako so socijalisti povsod pobiti. V Kamniku so že trikrat bili tako rekoč zapodeni, v Trzič jih niti pustili

niso priti, v Ljubljani so že dvakrat bili poraženi, le v Zagorju za Savo imajo nekaj pristašev. Upamo, da se tudi tu kmalu obrne na bolje. Ko bi socijalistični vodje ne bili tako dobro plačani za te škandale, katere prirejajo, gotovo bi se jim več ne zljubilo oglasiti se. A mastna plača jim daje srčnost, čeprav nič ne dosežejo.

(Na Koroškem) je pri volitvah za deželni zbor zmagala krščanska stranka. Izvoljen je Janez Huber, ki je dobil 54 glasov; izmed teh jih je bilo 28 slovenskih. Liberalni Nemeč je dobil le 26 glasov. Slovenska poslanca Einspieler in Muri dobila torej v deželnem zboru dobrega tovariša, ki se bo z njima vred upiral liberalnemu nasilstvu in pomagal Slovincem do enakopravnosti. Kdo bi si mogel misliti, da se bo na Koroškem tako hitro tok časa zaobrnil? V jednom letu toliko uspeha; Bog daj tudi napredek! Za koroške Nemce se je ustanovilo „društvo sv. Jožefa“, ki izdaja knjige, kakor Mohorjeva družba. To društvo ima letos že 6000 udov. Kmalu bo tudi na Koroškem liberalizmu odklenkalo.

(Cvetje v jeseni), kakoršno se kaže letos mnogokje na drevesih, pravijo, da pomeni mnogo snega, katerega letos dobimo. Bodo li vremenski preroki uganili, videli bomo kmalu!

(Iz Amerike) se nam poroča, da je bil v Minnesoti in v sosednji provinciji, kjer prebiva tudi mnogo Slovencev, strašen požar od 31. avgusta do 1. septembra. Unela se je visoka trava, ki je bila vsa osušena. Več mest, vasi in gojzdov je popolno pokončanih; na tisoče ljudij je pomrlo. Nekateri so se rešili s tem, da so hitro v vodo poskakali.

(Trgátev) na Dolenjskem je za letos večinoma dokončana. Pridelalo se je sicer mnogo manj vina nego lani, toda to, kar ga bo letos, bo jako dobro. Ker je bilo zadnje dni deževno vreme, je grozdje zelo razpokalo, kar je marsikomu naredilo precej škode. V nekaterih krajih niso pridelali nič, ker za vinograde niso nič poskrbeli med letom. Sedaj se tudi tem oči odpirajo in uvidevajo, da je vendar-le dobro, ako se človek ravna po najnovejših vinarskih navodilih.

(Za IV. letno zasedanje porotnih obravnav v Novem mestu), katere se bodo vršile dné 5. novembra 1894, izžrebani so glavnim porotnikom naslednji gospodje: Frančič Mart., klob. iz Črnomlja; Knez Leop., pos. iz Št. Jurja; Furlan Franc, pos. in gost. iz Metlike; Leitgeb Vinko, pos. in pek iz Črnomlja; Planinšek Ant., pos. in usnjar iz Mirne; Krakar Mih., pos. Jernejavas; Slivnik Vinc., pos. in trg. iz Št. Vida; Piškur Jos., posest. iz Škovca; Mavsar Ant., pos. iz Praproč; Vuhčič Jan., pos. in trg. iz Cirkelj; Gregorič Fr., pos. s Krškega; Fink Franc, mizar iz Goričice; Majzelj Anton, pos. in mesar iz Št. Jerneja; Pehani Fr., pos. in gost. iz Žužemberka; Šircelj Jos., trg. iz Mokronoga; Omahen Mih., trg. iz Starega trga; Jutraš Fr., pos. in klepar iz Metlike; Majzelj Fr., pos. in gost. iz Bele cerkve; Šteh Josip, pos. iz Male vasi; Repovš Jan., pos. in trg. iz Dvora; Dereani Jak., pos. in trg. iz Žužemberka; Zevnik Fr., pos. iz Čateža; Činkole Ant., pos. iz Dobroške vasi; Bajuk Jan., pos. in gost. iz Metlike; Rižnar Jak., mizar iz Radeč; Kurc Marka, pos. in gost. iz Brezovice; Štarcar Fr., pos. iz Višnje gore; Zupančič Fr., pos. in usnjar iz Trebnjega; Vrtačnik Jan., pos. iz Št. Jurja; Gnidovec Jernej, pos. in obč. predst. iz Ajdovca; Vrtin Mat., pos. in trg. iz Dobljč; Tomič Flor., pos. iz Kočevja; Krivec Jos., pos. in obč. predst. iz Dobja; Konda Jak., pos. iz Gradnika; Zavrl Ant.,

pos. iz Svibnjega; Erfole Jan., pos. in gost. iz Rožempila. — Nadomestnim porotnikom naslednji gospodje: Smola Rud., velepos. na Grabnu; Mogolič Jos., pos. in gost., Krajec Jan., pos. in tiskar, Agnič And., pos. in klepar, Medved Ant. ml., pos., Mikolič Jak., krojač, Pauser Ad., pos. in trg. iz Novega mesta; Sali Franc, pos. iz Češče vasi, Nagelj Franc, pos. in kolar iz Novega mesta in Bršljina.

Razne vesti.

* (Največji bogatin na svetu) je menda židovski baron Rotšild. Njegov blagajnik je preračunal, da ima vsega imetja okolu pet tisoč milijonov goldinarjev. Pred osemnajstimi leti je imel le polovico toliko; torej je v teh letih pridobil dvatisoč petsto milijonov goldinarjev. Vse te ogromne denarje si je napravil — s krščanskimi žulji! Rotšildi so bili l. 1800 še ubogi krošnjari. Seveda tako znajo le židje denar vkupe grabiti!

* (Na Ruskem) so začeli pijančevanje s tem zatirati, da policijski list objavlja imena zasačenih pijancev. Časih je teh imen toliko, da napolnijo 14—17 strani. Bo-li to kaj pomagalo? Ali bi se naši pijanci kaj zmenili zato, ko bi njih imena časnik prinašal?

Prošnja.

Ni bil nepremišljen korak, da sem se poprijel grajenja in oprave dijaške kuhinje, marveč le nasledek večletnega prevljarjanja in razgovarjanja. Najbolj pa me je spodbudilo k temu upanje, da najdem za tako plemenit namen zdatno podporo pri meščanih, sosedah novomeških in sploh prijateljih naše mladine.

Nisem se varal; podpora je bila vže doslej jako velika — zlasti ako premislim, da se danes daje na vse strani. Prejel sem doslej darov, kakor so kazali izkazi doslej in priča današni v „Dol. Novicah“ vže blizo 2000 gold. Ali ker razširjanje hiše rokodelske družbe stane jako mnogo, je še nekaj stotakov pri rokodelcih nepokritih. Čakajo dobrih sre in odprte rokē.

Dijaki naši — 28 jih je v dijaški obednici — imajo pa kaj dober apetit; treba je kuhati in variti v precejšnji množini. — Pa kje naj dobim? Sam nimam; dobri ljudje naj dajo, nje prosim najprisrčniše. Skorej brez izjeme, tako smem reči, so mi vlni obetali vsi, ki so dajali hrano po hišah, mesečne ali letne doneske, ako se osnuje skupna kuhinja za dijake. Prosim je tem potom, naj blagovolē naznaniti mi, kakovo podporo hočejo dajati vsaki mesec ali koliko skupno za celo ali polleta. Če pa kedo pozabi, povedati mi, kako dobrotno je njegovo srcē, predrzil se bom sam, da ga povprašam. Nadejam se pa, da bodo tudi dragi dobrotniki obljubili male doneske, kakor so nekateri vže storili. Pri obilih današnjih troških se ne drznem nadlegovati jih osebno po stanovanjih. Nekateri so mi vže obljubili svoje darove, prepričan sem, da jih tudi drugi ne bodo odrekli.

Prav posebno draga pa bi mi bila podpora v živilih, v jestvinah. Letino je Bog dal dobro, pridelki niso dragi, prijatelji mladine, pošljite, pripeljite v rokodelsko hišo božjih darov za lačne dijake! Krompir, zelje, repa, fižol, žito ali karkoli pride prav in se bode hvaležno sprejelo. Gospod vsegamogočni Vam bode platil s svojim blagoslovom, vsaj ga prosijo podpirani dijaki vsaki dan v skupni molitvi, naj povrne dobrotnikom njihovo ljubezen; moli se namreč pri molitvi po kosilu še eden „očenaš“ za dobrotnike.

Tudi v tem so se skazali vže doslej nekateri blagi gospodje. Prejel sem doslej naturalne darove od sledečih: Iv. Mehora, Jenkner, Jos. Windischer, Jos. Zurec, župn. Jakob Porenta, kapl. Fr. Ovsec, dr. Albin Poznik, Anton Jarc, Jos. Marolt s Tržke gore pri Krškem, g. prof. Ig. Fajdiga je poklonil lepo posodo za kislino, župn. Iv. Plevanič, žup. Ant. Korbič.

Bog plati tem i vsem bodočim plemenitim darovalcem.

Dr. Jos. Marinko.

Darovi za dijaško kuhinjo v Novem Mestu:

V zadnjem izkazu je po pomoti izostalo: Gospa Vojska 2 gld. Mil. gsp. proš. P. Urh polletni donesek 12 gld. 50 kr. Za oktober: gospa Ana Suhač 1 gld., g. dr. Pamer 50 kr., g. dr. Franc Detela 2 gld. 50 kr., g. prof. Fon 1 gld. — Drugi darovi: Slavno učiteljsko društvo za novomeški okraj 5 gld., g. Maks Brunner 3 gld., g. Andrej Kalan 5 gld., gospica Gapp in gospa Tome 10 gld., g. kaplan A. Bojanec 5 gld., gospa pl. Langer 5 gld., neimenovana gospica 8 gld., g. A. Žgur, župnik 2 gld., g. Anton Čibašek, župnik v p. 5 gld., g. dr. Josip Šorn 2 gld., g. J. Jakše, župnik v p. 5 gld., g. Fr. Jarc, župnik 5 gld., g. J. Štamcar, župnik 5 gld., gospa M. Zalar 3 gld., g. Matija Kadunc 3 gld., g. L. Schegula polletni donesek 12 gld. 50 kr., slavna čitalnica od predstave 7. t. m. 20 gld. 50 kr., g. Val. Oblak 5 gld.

Za kapelo Božjega groba so darovali:

Gospod Anton Kušljan, podobar 50 kr., neimenovana gosp. 3 gld., gospod Peter Mally iz Tržiča 5 gld., gospa 50 kr., gospica Pavlina Šarc 50 kr., gospica Marija Šarc 50 kr., gosp. Matija Ausenik 5 gld., gospod Anton Rataje iz Trebnjega 1 gld., neimenovana dobrotnica 2 gld., slavna novomeška občina pa je darovala voz apna in dva stara, toda lepa zvonova.

Vsim dobrotnikom prijazne cerkvice lepa hvala in prošnja, naj še v svojem krogu družih dobrotnikov pridobē.

Loterijske številke.

Trst	29. septembra	57	89	53	50	74
Gradec	6. oktobra	87	28	21	65	42

Dražba.

V torek 30. in sredo 31. oktobra, od 8. ure nadalje napravim prostovaljno javno dražbo od Grmske grajščine ostalega mi zemljišča, ktere ga bom prodal po parcelah; mej tem 53 oralov gojzda.

Dalje bo tudi na dražbi hiša z dvemi hlevi in drugim gospodarskim poslopjem ter vrtom ob cesti poleg vinorejske šole na Grmu.

Plača se lahko takoj, pa tudi v treh letnih obrokih. Dražba se bo vršila na lici mesta.

Natančneje poizvedbe pri lastniku

Rudolf-u Smola,

(207)

grajščaku na Grabnu pri N. Mestu.

(149)

Ignacij Premer javlja v svojem in v imenu svojih otrok: **Frančiška, Jospine, Julijane in Engelberte**, v imenu svojega zeta **Frančiška Gregorača**, kakor v imenu vseh sorodnikov pretužnega srca vsem prijateljem in znancem prežalostno vest, da je njegova preljubljena in nepozabna soproga, oziroma mati in tašča, gospa

Julijana Premer roj. Skrem,

po dolgi in mučni bolezni, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče, v 43. letu svoje dobe, danes ob 7. uri zjutraj izdihnila svojo blago dušo.

Pogreb nepozabne ranjce bo v soboto dné 7. oktobra ob 2. uri popoldne.

Svete maše zadušnice se bodo brale v Metliki in v Podzemlji.

Prerano umrli bodi blag spomin!

Primostek pri Metliki, dné 5. oktobra 1894.

ZAHVALA.

Povodom prebridke izgube naše nepozabne, v Gospodu počivajoče soproge, oziroma matere in tašče, gospe

Julijane Premer roj. Skrem,

izrekamo tužnega srca najtoplejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, kateri so nam z mnogobrojnimi dokazi srčnega sočutja med boleznijo in ob smrti olajšali globoko ból. Posebno pa se še zahvaljujemo vsem darovateljem krasnih vencev, slavnemu uradništvu in meščanstvu, kakor sploh vsem onim, kateri so v tolikem številu blagi pokojnici izkazali poslednjo čast, spremivši jo na njeni zadnji poti.

Primostek pri Metliki, dné 7. oktobra 1894.

(200)

Zalujoči ostali.

Zima se bliža!

F. S. Murgelj

v Rudolfovem na Ljubljanski cesti priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnega suknenega blaga, lägerndorfskih, Brnskih tkanin, lodna, modercov, mufov in kožuhovin. Dalje ima veliko zbirko berlinskih robcev, kakor tudi mnogovrstnega manufakturnega, in vse k oblekam potrebne oprave.

Priporočujem se vsem, kateri hočejo dobro, trpežno blago po nizki ceni imeti.

Zima se bliža!

Zima se bliža!

Štev. 422

Razglas.

V splošno znanje, da je na prodaj veleposestvo Črnenblhof v bližini mesta Črnomlja, ki je lastnina prve dolenske posojilnice v Metliki (poprej Bajuk Jožefa iz Črnomlja) pod najugodnejšimi pogoji; isto obstoji iz 38 oralov njiv, stelnikov, vrtov, hiše, hleva, šupe, kozolca i. t. d. Prodalo se bode skupaj ali na kose, kakor bode kdo hotel, in tudi na počak. — Kupci oglasijo se naj

18. in 19. oktobra 1894 pri majariji pri Črnomlju, kjer bode takrat prodaja se vršila.

Metlika, 1. oktobra 1894.

(196)

Gangl.

Poročilo

o imovinskem položaju okrajne bolnišne blagajne v Novem mestu dné 30. sept. 1894.

Od zdaj naprej bode podpisana blagajna vsacega 15. prihodnjega meseca v „Dol. Novicah“ poročala o blagajniškem gibanju preteklega meseca in o imovinskem položaju z dnem 1. vsacega tekočega meseca.

V tem prvem poročilu naj bode omenjeno, da je sedanje načelništvo o nastopu pred poldrugim letom prevzelo primanjkljaja okoli 1200 gld. — Dne 31. decembra 1893 imela je pa blagajna:

Denarja v got. in vrednost pis. oprave 2112 gld. 82 kr.
Tirjatve za boln. doneske so iznašale 525 „ 89 „

Brutto imovina . . . 2638 gld. 71 kr.

Dolgovi na zdravnike, lekarje, bolnišnice i. dr. iznašali so tisti čas . 1038 gld. 88 kr.

Čista imovina iznašala je tisti čas . 1599 gld. 83 kr.

Blagajna bi se bila lahko izdatno bolj okrepcila, ako bi žalibog ne bilo med bolno zglašenimi člani toliko število simulantov (bolnikov, kateri bolezen le hlinijo), kateri vže za najnezatnejšo bolezen bolnišno podporo zahtevajo in takó blagajniško imovino za čas izrednih bolezni slabijo, ko bode vsaki po nepotrebnem izdani novčič prišel na veliko škodo potrebnim bolnikom.

Dné 30. sept. 1894 imela je blag. brutto imovine:

V gotovini 1440 gld. 56 kr.

V neizplačanih bolniških doneskih za III. kvartal 1437 „ 98 „

V nepovrnjenih bolniških podporah po del. zavarovalnici proti nezgodam

v Trstu 151 „ — „

V pisarniške oprave vrednosti . . . 50 „ — „

Skupna brutto imovina (activa) . . . 3079 gld. 54 kr.

Blagajniški dolgovi na zdravnike, bolnišnice, lekarje i. dr. okoli (passiva) 538 gld. — kr.

Čista imovina je iznašala toraj dne 30. septembra t. l. okoli . . . 2541 gld. 54 kr.

Ta imovina je pa le približna, ker še nekateri računi od zdravnikov in lekarjev niso došli, in so se za tiste dozda navadni zneski vračunjevali.

Proti okoli 100 delodajalcev pred poldrugim letom, narastlo je njih število zdaj nad 320, in v temu razmerju tudi število njih delavcev.

Prihodnje mesečno poročilo o gibanju in denarnem stanju blagajniškem izide v temu listu dné 15. novembra t. l.

Okr. bolnišna blagajna v Novem mestu,

(202)

dné 11. oktobra 1894.

Josip Lorber-jeva

livarna za železo i kovine, in tovarna za stroje,

vliiva iz železa in kovin vsaktere zmesi, vse predmete za žage, mline in druge potrebe; napravlja cele transmisije po najnovjših sistemih itd. — Posebno pa priporoča svoje

travniške brane,

katero do sedaj v praktični rabljivosti in nizki ceni (mala brana stane samo 26 gld., velika pa 32 gld.), še noben izdelek te vrste ni prekosal. (15—2)

Na grajščini Pleterje pri Št. Jerneju se sprejme
1 konjski hlapec in 1 volar;

prvi z letno plačo 72 gld., drugi 60 gld. in dobro hrano. — Prosilci oglasijo naj se osobno. (203)

Stanovanje

z 2 sobama, kletjo, kuhinjo, shrambo (Speisekammer) in lepim vrtom, katero je še v najboljšem stanu, se da v najem na Logu nasproti Sevnice. -- Ugodne pogoje stavi J. Gospodarič, mlinar na Logu, pošta Radna.

Med, vosek in vošine

kupuje vedno po najvišji ceni

Franc Murn,

(204—1)

lectar in svečar v Kandiji pri Novem Mestu.

Hiša na prodaj,

v Vajtenstainu pri Celju obstoječa iz 3 sob, 1 kuhinje, 2 kleti in 1 hleva; poleg je tudi vrt, na katerem je 1 vrtna hišica. — Več pove lastnica

Maria Kotin,

(192—2)

v Gradacu št. 44 (Dolenjsko).

Učeneec,

14 let star, vsprejme se takoj v trgovino z mešanim blagom pri Janko Puhek-u v Črnomlju. (186—2)

Stanovanje,

obstoječe iz dveh ali treh sob, je takoj dobiti v Školovi ulici v Novem Mestu. (193—2)

Stanovanje,

štiri sobe, kuhinja, potrebne shrambe, v II. nadstropji Lusarjeve hiše na glavnem trgu se takoj odda. (168—4)

Velika množina

Ovsa in veliko prav dobrega vina

je ceno na prodaj

na Bajnofu pri Novem mestu.

Hišnika

išče vodstvo deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu.

Hišnik mora biti oženjen, ker bode njegova žena prala proti plačilu perilo učencev. Prednost imajo taki prosilci, ki so doslužili vojaščino, ki so krojaškega ali čevljarskega stanu in kateri nimajo otrok.

Hišnik ima prosto stanovanje, prosto kurjavo in svečavo ter 10 gld. mesečne plače.

Prosilci naj se do konca tekočega meseca osebno oglasijo pri podpisaneu vodstvu, kjer se zvedó natančnejši službeni pogoji.

Vodstvo dež. vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu,

dné 10 oktobra 1894. (205)

Dečka,

(179—3)

ki ima veselje do trgovine, ter je vsaj nekoliko zmožen nemškega jezika v govoru in pisavi, sprejme Vinko Kramaršič, trgovina z mešanim blagom v Žužemberku.

V kavarni Schmidt v Novem mestu

so za oddati sledeči časopisi:

„Figaro“,

„Wiener Zeitung“,

(192—2)

„Politik“.

Šivalni stroj

(system Singer), je po nizki ceni in v najboljšem stanu na prodaj. Kje, pové uredništvo „Dol. Novic“. (197)

Službo za mežnarja išče

bivši mežnar v Šent Ruperski fari, pri podružnici Sv. Kocijana, katero je pustil zavoljo ključarja.

Podpisani uljudno prosi častite duhovne pastirje, da bi mu ti pripomogli do enake službe, katero je že dlje časa zvesto opravljal.

Jože Zupančič,

Rakovk h. št. 19, pošta Št. Rupert.

Lepo posestvo

je na prodaj na Gaberji, fara Brusnice. Isto obstoji iz hiše in potrebnega gospodarskega poslopja, njiv, hoste, košenic itd. Dobi se po posebno ugodni ceni. Natančneje se izvé pri gospej Ogoreutz v Noyem mestu. (106—1)